

5. Zapišite nekaj besed, ktere naj se končujejo s končnicami — ija — ev, — ava, — ba, — oba, — an, — nja, — ina, — lo, — ar, — ota, — ež, — ost, — stvo, — šstvo, — šče, — ce, — ač, — ak, — nik, — ka!

Podertija, žetev, država, širjava, kurjava, svečava, strežba, tožba, služba, svetloba, tesnoba, meščan, teržan, košnja, prošnja, skušnja, govedina, glavina, vozina, slovenščina, gotovina, ogrinjalo, obutalo, pisar, ovčar, mesar, kozar, sladkota, dobroti, toplota, sitnež, štorkež, tepež, mladost, starost, žalost, obilnost, ljudstvo, zidarstvo, človeštvo, devištvo, deteljše, sternaše, kosiše, platiše, pivec, lovec, rivec, klanec, kovač, krajač, bradač, kerhljač, korenjak, vojščak, sernjak, sodnik, sklednik, ročnik, svečnik, močnik, pevka, rejenka, šivanka, pečenka i. t. d.

6. Zapišite te le stavke boljše v pisnem jeziku: „Gvava me boli.“ „De-kva gre po vada.“ „Nesi ščiro na pos!“ „Ali je kobiva kaj piva? Ni piva, je nazaj šva.“ „Medves je hus.“

7. Preberite te le pregovore, in poišite in zapišite imena, ktere so v edinem, v dvojnem in v množnem številu: Lenuhu kruli rad glad po trebuhu. — Ako bi ljudje ne merli, bi že davno svet poderli. — Za staro vero, stare ljudi in star denar naj ti bo vselej mar! — Bog je človeku dve ušesi, pa samo ene usta dal, da bi ušesi bolj rabili kot usta. Brez gnoja ni prosa. — Zobje so, hleba ni. — Bolje bobova slama, kakor prazno jasli. — Česar oči ne vidijo, serce ne poželi. — Česar nimaš v glavi, moraš imeti v petah. — Darovanemu konju ne glej zobov. — Med je dober, vendar perstov ne snej! — Z eno roko daje; z dvema rokama pa jemlje. — Izba ima dve okni, pa ene vrata.

8. Povejte te le stavke naj pred v dvojnem, potem v množnem številu: Jelen hitro teče. Žena pere in šiva. Nit se ne terga. Peč je vroča, in prijetno sope. Leto je dolgo, pa hitro mine.

Uganka *) in zastavica.

Veš, Tonče, po 15 kr. ali po 5 petek ali grošev je plačal vinogradnik svoje delavce, in sicer tako le: Pervemu je dal 1 petico t. j. en denar, — drugemu 1 desetico in 1 petko t. j. dva denarja, — tretjemu 3 petke (ali morda 2 šestici in 1 groš) t. j. tri denarje, četrtemu 1 šestico in 3 groše t. j. štiri denarje, in petemu je dal 5 grošev t. j. 5 denarjev.

Tonče! ker pa res znaš dobro rajtati, izrajtaj mi še to le: Moj oče so včeraj sto koz prodali in sicer troje baže. Ovčje so prodali po pol goldinarja, telečje po 5 gold. in volovske po 10 gold. Dobili pa so za nje ravno sto goldinarjev. Zdaj pa povej: Koliko je bilo ovčjih, koliko telečjih, in koliko volovskih koz?

Jan. Kogej.

*) Takih ugank nam je mnogo gospodov poslalo. Škoda, da ne moremo vseh natisniti!